

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 160

гр. Ловеч, 27.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **ИВАН ИВАНОВ**
ЕМИЛ ДАВИДОВ

при участието на секретаря **ВЕСЕЛИНА ВАСИЛЕВА**
в присъствието на прокурора **Ц. М. П.**
като разглежда докладваното от **ИВАН ИВАНОВ** Въззивно частно
наказателно дело № 20244300600012 по описа за 2024 година
за да се произнесе съобрази :

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА на чл.341 във вр. с чл.345,ал.1 от НПК

Делото е образувано на 15.01.2024 г. по протест от П. Г.-прокурор при РП-Ловеч,ТО-
Луковит против Определение от 14.09.2023 г. по АНД № 218/23г. на Районен съд Тетевен,
с което производството по делото е прекратено.

В протеста сочи,че в срок / обявлението е получено в ТО Луковит на 20.09.23г./
подава настоящия Протест против Определението на РС Тетевен по АНД № 218/23г. , с
което Съда е прекратил съдебното производство и не е разгледал същото , като е приел , че
постановлението на ТО Луковит с рег\№ 5117/22г. от 10.08.23г. .влязло в сила на 22.08.23г.
не отговаря на изискванията ,тъй като имената на свидетелите са изписани е инициали.

Също така,сочи,че според Съда за едно и също Д.ие не може да има две
производства, каквото се явява това по АНД № 218 23г. позовавайки се на ТР 3/15г.
приемайки, че така разрешава въпроса ,, не два пъти за едно и също нещо .

Сочи,че намира определението за неправилно и за това подава настоящия
протест.Пояснява,че процесното постановление от 10.08.23г. е сложило край на водено за
престъпление по чл.325 ал.1 от НК . Независимо от това , че преди това е имало обвинение
срещу конкретно лице, именно защото съвкупния анализ на доказателствата е дал
основание да се приеме , че Д.ието извършено от Д. не съставлява престъпление защото не
се е стигнало до грубо нарушаване на общественя ред и действията не са показали явно
неуважение към обществото.Тъй като с оглед изложените съображения е приета по - ниска
степен на обществена опасност на действията в сравнение с тази заложенa при

престъплението по чл.325 ал.1 от НК , е изведен извод за наличие на хулиганска проява по смисъла на чл.1 от УБДХ.В унисон с този извод преписката е изпратена на РС Тетевен за санкциониране на нарушителя по административен ред.

Посоченото правно положение не съставлява нарушение на принципа , не два пъти за едно и също нещо, и не попада в обхвата на ТР № 3.15г.

Счита, че цитирани с инициали свидетели в Постановлението , доколкото протоколите за разпити са налични по преписката при предявяване на материалите са били предоставени на Д. и защитника му , и са се запознали с тях , същите тези материали са приложени и към производството пред РС Тетевен , то по този начин процесния акт имащ роля на АУАН не съдържа пороци даващи основание за прекратяване на производството.

Поради горните съображения смята определението за необосновано и неправилно и моли Ловешки Окръжен съд/ЛОС/ да го отмени изцяло.

Настоящата инстанция приема, че делото е подсъдно на Окръжен съд – Ловеч. Не са налице условия за прекратяване или спиране на производството.

Протеста е подаден в срока по чл.319 ал.1 от НПК от лице, имащо право да протестира подлежащ на протест съдебен акт и следва да бъде разгледан в открито съдебно заседание.

Депозиран е и писмен отговор от Д. Т. Д. ЕГН ***** - нарушител по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, чрез ЗАЩИТНИК -адв. С. К. С. - ЛАК сл. адрес: гр. *****, по протест на П. М. Г. - прокурор при РП Ловеч, ТО Луковит, против Определение от 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен.

С отговора се сочи,че моли ЛОС да остави без уважение като неоснователен протест на П. М. Г. - прокурор при Районна прокуратура Ловеч, ТО Луковит, против Определение от 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, с което е прекратено производството по делото. Съображенията им са следните:

За да постанови определение от 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, съдът прие, че в постановлението за прекратяване на ДП №266/22 год. по описа на РУ Тетевен от 10.08.2023 год. , с което е постановено и внасяне на постановлението ведно с преписка №5117/22 г., тъй като имената на свидетелите, които са посочени в постановлението са с инициали, като в предходно съдебно заседание, проведено на 31.08.2023 год. в РС Тетевен, съдът даде възможност и постанови да бъде уведомена П. М. Г. - прокурор при Районна прокуратура Ловеч, ТО Луковит, да отстрани тази нередовност, очевидно с оглед изискванията на чл.4, ал.1, т.6 от ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА УКАЗ № 904 ЗА БОРБА С ДРЕБНОТО ХУЛИГАНСТВО, който гласи: - цитирам: Чл. 4. (1) Актът за констатиране проява на дребно хулиганство по чл. 2, ал. 1 УБДХ съдържа:

6. собствено, бащино и фамилно име, ЕГН и постоянен адрес на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението;

Сочи също така,че в съдебното заседание, проведено на дата 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, съдът установил, че прокурор П. Г. не е отстранила тази очевидна нередовност. Действително, при внимателен прочит на постановлението за прекратяване на ДП №266/22 год. по описа на РУ Тетевен от 10.08.2023 год. ще се установи,

че в същото са изписани инициали, към които няма други данни и съдът не може да установи, за кои лица се касае, а няма право да гадае и предполага, като по същия начин е нарушено и правото на защита на обвиняемия.

Заявява, че в същото съдебно заседание е поискал да бъде прекратено производството по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, тъй като очевидно в постановлението за прекратяване на ДП №266/22 год. по описа на РУ Тетевен от 10.08.2023 год. има и други съществени пропуски, които водят до извода, че това постановление не е годно да се ползва като Акт, с който да бъде образувано производство по УБДХ, поради отсъствието и на други задължителни елементи на такъв акт, посочени по-долу, а именно:

В чл.4, ал.1, т.4 от Правилник за прилагане на Указ № 904 за борба с дребното хулиганство, който гласи: - цитира: Чл. 4. (1) Актът за констатиране проява на дребно хулиганство по чл. 2, ал. 1 УБДХ съдържа:

дата и място на извършване на нарушението;

Съгласно ал.3 от УБДХ, дребното хулиганство е непристойна проява на публично.

Конкретизира, че в действителност, случаят е станал в конкретна част от м. Богоя, землището на с. Рибарица, но на специално определено за целта място - рампа за складиране, разтоварване, измерване и транспортиране на дървесина, по технологичен план / - л. 26 от протокол за разпит на обвиняем от 25.05.2023 г, по ДП №266/2022 г. на РУ Тетевен/, като мястото е достъпно само за специална техника и служители и работници, пряко ангажирани с обработката на дървесина, при спазване на стриктни изисквания на безопасност за работа, като случайната поява на лица, не ангажирани с тази дейност е на практика изключено. От това следва извода, че в постановлението на прокурор Г. няма посочено конкретното място на случилото се, а отделно от това, това място - рампа за складиране, разтоварване, измерване и транспортиране не е нито публично, нито обществено.

В ДП категорично е установено, че поведението на нарушителя е с цел да се спазват правилата за безопасност при товарене на дървен материал, а не поведение целящо нарушаване на каквито и да е норми. В пода на ДП е установен и факта, че между инж. С. от една страна, а от друга нарушителят и неговия баща - Т. Д. Т. - собственик на „ХАРВЕСТ ИНДЪСТРИС“ ЕООД има проблеми, тъй като се твърди, че инж. С. умишлено е извършвал определени действия, с които е затруднявал дейността на фирмата, включително и на дата 01.11.2023 год, тъй като е забавено товаренето на товарен автомобил за извоз на дървесина, след действията на инж. С. да учи новопостъпил служител.

Неоснователно е възражението на прокурор Г. и относно това, че в случая постановлението, което е внесено в РС Тетевен за налагане на административно наказание по УБДХ, не нарушавал принципа - „не два пъти за едно и също нещо“. Съдът обстойно е мотивирал определението си в тази му част, като от негова страна е приложил и представил на съда относима към случая практика - разпореждане от 09.01.2018 год. по АНД №9 по описа на РС Чирпан за 2018 год.

Поради горното моли ЛОС да остави без уважение като неоснователен протест на П. М. Г. -прокурор при Районна прокуратура Ловеч, ТО Луковит, против Определение от

14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, с което е прекратено производството по делото и да потвърди определение от 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен като правилно, обосновано и законосъобразно.

Към отговора прилага :

1. Технологичен план от 30.09.2022 год. за добив на дървесина - заверено копие
2. Разпореждане от 09.01.2018 год. по АНД №9/2018 год. на РС Чирпан.

В проведеното открито съдебно заседание на 13.03.2024г.представителя на Окръжна прокуратура-Ловеч/ОП Л-ч/, прокурор Ц. П. моли ЛОС да уважи протеста,който счита за правилен по изложените в него съображения.

Процесуалния представител на въззиваемия,адвокат С. С. моли ЛОС да потвърди определението на РС-Тетевен и да остави без уважение протеста на прокурор П. Г..Сочи,че в писмения отговор коректно е посочил основанията,,като на първо място твърди, че РС-Тетевен правилно е приел, че не следва два пъти да се повдига обвинение за едно и също нещо.

По второто за това, че постановлението на прокурора не отговаря на изискванията на закона и не може да се ползва, като вместо акт за установяване на административно нарушение. Споделя съображенията на РС-Тетевен изцяло, тъй като съдът е дал възможност на прокурор Г. да отстрани очевидните нередовности на постановлението, тъй като било изпратено с инициали, от които съдът и подзащитният му трябвало да гадаят какво всъщност е станало, кой какво е извършил, което е недопустимо и абсолютно нарушение на правото на защита. Недоумява как прокурора може да твърди, че няма обвинителен акт в цялост и да иска само въз основа на инициали, съд да постановява съдебен акт.

Моли ЛОС да остави без уважение протеста на прокурор П. Г. и потвърди определението на РС-Тетевен.

Като взе предвид изложените съображения в протеста,възраженията на въззиваемия и събраните по делото доказателства,въззивния съд счете протеста за основателен,но не и изцяло по изложените в него съображения.

По-конкретно от фактическа страна е установено следното :

С определение №328/14.09.2023г.Районен съд-Тетевен не е дал ход на делото и е оставил без разглеждане постановление от 10.08.2023г, по преписка №5117 2022г на РП Ловеч ТО Луковит, по ДП №266/2022година на РУ МВР Тетевен, в сила от 22.08.2023г., за налагане на административно наказание по реда на УБДХ на Д. Т. Д. ЕГН:*****, от гр.*****, за налагане на административно наказание по реда на УБДХ .

Постановил е, че прекратява производството по НАХ дело №218/2023година по описа на Тетевенски районен съд.

В обстоятелствената част на определението е посочил,че е констатирал,че във връзка с възражението на адв С. за не два пъти за едно и също нещо , настоящето производство е образувано с постановление по ДП №266 от 2022година на РУ МВР Тетевен.Това постановление е прекратено ДП 266/2022г. по описа на РУ МВР Тетевен, поради липса на престъпление по чл. 325 ал.1 от НК.Приел е,че действително постановлението на прокурора

играе ролята в случая на акт, но видно от Т Р №3 22.12.2015г., на ОС НК е променено ТР 46 16.10.1979г по НД 36 /79 ОС ВС.Съгласно разпоредбата на чл. 34 ЗАНН не се образува административно наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушение.Приел е,че в конкретния казус прокурорското постановление играе ролята на АУАН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

Не е спорно,както е приел и РС-Т-н,че постановлението за прекратяване на Наказателното производство е влязло в сила на 22.08.2023г.

Съгласно разпоредбата на Чл. 1. Ал.3 от УБДХ (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1998 г., предишна ал. 2, бр. 109 от 2020 г, в сила от 23.12.2021 г.) „Дребно хулиганство по смисъла на този указ е непристойна проява, изразена в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора, в оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта или на обществеността или в скарване, сбиване или други подобни действия, с които се нарушава общественият ред и спокойствие, но поради своята по-ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл. 325 от Наказателния кодекс.

В този смисъл несъответен на посочената разпоредба е и извода на РС,че когато бъде оправдано по повдигнато обвинение, в случая е прекратено наказателно производство по чл. 325 ал. 1 от НК, което е прекратено, лицето не може да бъде съдено и наказано за дребно хулиганство, независимо, че в материално правен аспект поведението му субсидира признаците на административно нарушение по чл.1 ар.1, ал.2 от УБДХ, поради окончателното приключване на наказателното производство.

Въззивната инстанция в тази връзка приема за несъответен на доказателствата извода на РС,че в случая процесуалния закон задължава съдът да прецени дали инкриминираното Д.ие съставлява престъпление,тъй като в конкретния казус прокурора е посочил,че прекратява ДП №266/22г.по описа на РУ-Тетевен поради липса на престъпление по чл.325,ал.1 от НК,като постановлението е влязло в законна сила на 22.08.2023г./л.5АНХД/. В крайна сметка с оглед разпоредбата на чл.46,ал.1 от НПК процесуално право е единствено и само на прокурора за престъпления от общ характер да повдига и поддържа обвинение за престъпление от общ характер.

Респективно неоснователен е извода, че преписката на РП Ловеч ТО Луковит е изпратена за решаване в Тетевенския районен съд не по постановления по УБДХ и Правилника му ред, и в противоречие с чл. 4 пар 1 от протокол 7 от Европейската конвенция по правата на човека.В смисъл,че прокурора се е базирал на разпоредбата на чл.36,ал.2 от ЗАНН,съгласно която,без приложен акт административно наказателна преписка не се образува,освен в случаите,когато производството е прекратено от съда или прокурора,каквто е конкретния казус.

Обоснован в тази връзка е обаче извода на РС,че самото постановление страда от процесуални пороци,които поначало възпрепятстват реализиране на правото на защита в случая на нарушителя тъй като видно, имената на всички свидетели са със съкращения.В тази връзка неоснователен е протеста,че цитираните с инициали свидетели в

постановлението не е нарушение, тъй като, както се сочи и във възражението на адвокат С., нито той нито подзащитния му са длъжни да гадаят за кои свидетели става дума и е имал предвид прокурора, респективно, че това определено ограничава правото на защита на нарушителя. В смисъл, че за прокурора определено е налично задължението в обстоятелствената част на постановлението времето, мястото и начина на извършване на нарушението, както и доказателствените материали, от които се установяват тези обстоятелства./арг.чл.246,ал.2 от НПК/.

По-същественото е, че в диспозитив на постановлението прокурора е посочил, че след влизане на процесното постановление в сила преписката следва да бъде изпратена на РС-Тетевен за налагане на административно наказание спрямо Д. Д. за извършена хулиганска проява, тъй като на 01.11.22г.около 08.30ч в м.Богоя, землище на с.Рибарица, Лов.област бутал в гърдите Ц. Т. С.-ръководител „Управление и стопанисване на общински гори“, по който начин го принудил да слезе от ТИР-а на който се товарела дървесина, взел купата за измерване на дървесина от ръцете на Н.И.-лесничей при Община-Тетевен, строшил я в коляното си, след което я ударил в земята и хвърлил в храстите.

Основателно в тази връзка е възражението на процесуалния представител –адвокат С. С./адвоката/, че за да постанови определение от 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, съдът е приел, че в постановлението за прекратяване на ДП №266/22 год. по описа на РУ Тетевен от 10.08.2023 год. , с което е постановено и внасяне на постановлението ведно с преписка №5117/22 г., е нарушено правото на защита на неговия подзащитен, тъй като имената на свидетелите, които са посочени в постановлението са с инициали, което е пречка за реализиране на това право, тъй като не е ясно конкретно за кои гласни доказателства става въпрос, респективно се позовава прокурора. Нещо повече, както се възражава от адв.С. , съдът в съдебно заседание, проведено на 31.08.2023 год. е дал възможност и постановил да бъде уведомена П. М. Г. - прокурор при Районна прокуратура Ловеч, ТО Луковит, да отстрани тази нередовност, тъй като същата противоречи на изискването за съдържанието на акта за констатиране проява на дребно хулиганство посочено в чл.4, ал.1, т.6 от ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА УКАЗ № 904 ЗА БОРБА С ДРЕБНОТО ХУЛИГАНСТВО, съгласно която разпоредба Чл. 4. (1) Актът за констатиране проява на дребно хулиганство по чл. 2, ал. 1 УБДХ съдържа:

6. собствено, бащино и фамилно име, ЕГН и постоянен адрес на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението. Основателно се възражава, че въпреки това до съдебното заседание, проведено на дата 14.09.2023 год. по АНД №218/2023 год. по описа на РС Тетевен, прокурора не е отстранил тази нередовност.

Основателно в тази връзка е и възражението на адвоката, че процесното постановление не е съобразено с липсата и на други задължителни елементи на такъв акт, посочени в разпоредбата на чл.1, ал.3 от УКАЗ № 904 ЗА БОРБА С ДРЕБНОТО ХУЛИГАНСТВО, а именно,

„...Дребно хулиганство по смисъла на този указ е непристойна проява, изразена в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора, в оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта или на

обществеността или в скарване, сбиване или други подобни действия, с които се нарушава общественият ред и спокойствие, но поради своята по-ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл. 325 от Наказателния кодекс.

В конкретика касае се за извън населено място в местност Богоя, землището на село Рибарица, но на специално определено за целта работно място - рампа за складиране, разтоварване, измерване и транспортиране на дървесина, по технологичен план / - л. 26 от протокол за разпит на обвиняем от 25.05.2023 г, по ДП №266/2022 г. на РУ Тетевен/.От своя страна мястото е достъпно само за специална техника и служители и работници, пряко ангажирани с обработката на дървесина, при спазване на стриктни изисквания на безопасност за работа, като случайната поява на лица, не ангажирани с тази дейност е на практика изключено.Касае се за място,което определено не е публично такова.Между впрочем и самия прокурор на стр.5 от постановлението е приел,че „...В действителност,мястото където са се развили събитията няма обществен и публичен елемент,доколкото се касае за временен склад в горска територия.Действията които са се развили са станали достояние на по-малък кръг от хора-тримата служители на Община Тетевен и двамата шофьори ...“.

Т.е.от самото постановление на прокурора следва извод за несъставомерност на Д.ието като проява на дребно хулиганство,поради липсата на посочените императивно два елемента от състава на нарушението-публично място и пред повече хора.

Нещо повече,от субективна страна прокурора не е посочил нарушителя Д. да е извършил Д.ието умишлено за да наруши обществения ред и спокойствие .По-конкретно е посочено,че отношението на обвиняемия към длъжностните лица е укоримо и то засяга обществените отношения свързани с контрола ,стопанисването и ползването на общински гори,за което те са овластени,макар и да е несъобразено тяхното поведение с нормите за безопасност,то същото не е от естество да оправдае отношението на обвиняемия.Така или иначе,първопричината за конфликта е не поведението на Д. Д., а неспазването на изискванията за безопасни условия на труд именно от страна на служителите на Община Тетевен.Не е спорно по делото от гласните доказателства,че Д.Д. при пристигането им не е бил във временния склад, а е дошъл по-късно.

Не е наличен конкретен анализ от страна на прокурора относно субективния елемент на нарушението,който определено е наложителен в настоящия казус.По-конкретно на л.43 и сл. от ДП е приложен договор I345/23.09.2022г-м-у Община Тетевен и „Харвест индъстрис“ЕООД представлявано от Т. Д. Т. като купувач,за който безспорно е установено,че е баща на Д. Д..в т.5.1.от договора е посочено,че купувачът е длъжен да осигури присъствието на лицензирания си лесовъд,който е именно Д. Д.,който пък е бил длъжен да ръководи дейностите по този договор и да носи административно –наказателна отговорност при допуснати нарушения по 3-н за горите./5.5 от договора/.С молба приложена на л.65 от ДП,Д. Д. във връзка с обясненията си по ДП е приложил инструкция за работа с автокран,видно от която в т.13 е посочено,че се забранява издигане и спускане на товари върху товарни автомобили,платформи и др. при наличие на хора в каросериите,кабините или на платформата,както и издигане или спускане на товари,когато в обсега на стрелата на

крана и на по-малко от пет метра от зоната на работа на стрелата на крана присъстват хора./л.64/.В смисъл не е налично изключение от това правило и за съответни длъжностни лица, както е в конкретния казус.Не се отрича в тази връзка от нито един от свидетелите,че при пристигането на Д.Д. длъжностните лица са се намирали именно на ремаркетото на тира.По-конкретно самия свидетел Ц. С. сочи,че „...Л.Т. разтовари товарен автомобил „Урал“,като последните две стъбла той постави върху тира,в тези 2-3 стъбла имаше едно специфично стъбло,което се измерва по-трудно,решихме да покажем на Н.И. как точно се измерва такова стъбло.Качихме се на ремаркетото на тира,като започнахме да обясняваме на Н.И. как точно се измерва подобно стъбло,докато обяснявахме на Иванов как става измерването ,не съм забелязал точно кога и откъде е пристигнал Д. Д.,но го видях,че се качва при нас върху ремаркетото,като с качването си,той започна да вика и да ни обижда...“л.74 ДП.В тази връзка и самия свидетел Ц. С. сочи,че „...По правило измерването се извършва на земята във временния склад,след което се товарят върху камионите....“л.75ДП.В този смисъл са и показанията на св-ля Н.И.,който сочи,че „...Д. Д. дойде от сечището на фирмата,като ни видя,че сме се качили на тира и мерим дървесината,той се развика,започна да вика да слизаме от камиона,че нямаме право да мерим дървесината....като продължи да вика,че нямаме право да мерим дървесината на камиона...“л.76.Не се отрича и от този свидетел,че „...По правило измерването на трупите се прави на земята...“л.77 ДП.В този смисъл са и показанията на другия служител-св-ля П.Х.,който също признава,че се е бил качил на тира,както и че Д.Д. е бил ядосан от това обстоятелство и е питал „Какво правите на тира?...“л.78 ДП. Колкото до заявеното от свидетелите С. и Х.,че не се е извършвало натоварване на дървен материал в този момент,показанията им са в противовес със заявеното от страна на свидетеля Л.Т.,който сочи,че „...Те се качиха на ремаркетото на товарен автомобил Волво,за да обучават новия служител. Искаха да им слагам трупите върху ремаркетото един по един,за да му показват как се мери дървен труп – дължина,ширина и кубатура.По принцип това е забранено съгласно инструкцията за безопасност,т.к.никой няма право да стои в обсега на стрелата на крана,друго нарушение е да се стои върху каросерията на автомобила,който се товариПри идването на Д. той ги видя,че са на каросерията на товарния автомобил под стрелата на крана и веднага им каза да слезат,защото е забранено да стоят там....“Не се сочат данни за физическа саморазправа от страна на Д. със служителите,както и заявеното от страна на свидетеля С.,че бил напсуван от Д..В този смисъл са и показанията на св-ля Ц.Г.,който също е възприел,че служителите са се качили на ремаркетото на товарния камион възприел е караница,но не е възприел отправени псувни от страна на Д. към С../л.81 от ДП/.

При така събраните гласни доказателства,въззивната инстанция приема,че от страна на свидетеля Ц. С. не е спазено вмененото му задължение в т.5.5.от длъжностната характеристика, а именно да осигури точно и ефективно приложение на всички нормативни документи свързани с дейността,за която отговаря.В конкретния казус да не допуска нарушение на инструкцията за безопасна работа с автокран и по-точно да не допуска до мястото на издигане,спускане и преместване на товари приближаване и преминаване на случайни хора в т.6 от нея.Също така,както вече се посочи и по-горе да съблюдава забраната

посочена в т.13 от Инструкцията,при издигане и спускане на товари върху товарни автомобили,платформи и др.при наличие на хора на платформата на товарния автомобил,както и забрана при издигане или спускане на товари когато в обсега на стрелата на крана и на по-малко от пет метра от зоната на работа на стрелата на крана,да присъстват хора, както това е сторено,видно от показанията на свидетеля Л.Т. посочени подробно по-горе.

Предвид посочените подробно по-горе съображения РС – Тетевен следва да прецени,при разглеждане на делото по същество в производство по УБДХ,дали поведението на Д. Д. осъществява състав на дребно хулиганство,при положение,че първопричина за възникване на конфликта е било именно противоправното поведение на служителите на Община –Тетевен,неспазвайки правилата за безопасност,подробно посочени по-горе в процесния обект,както и че това е и мотива за възникване на конфликта и най-вече,както сочи и ВКС,дали е налице съставът на хулиганството следва да се определи от съдържанието,направлението на умисъла на виновния,мотивите и целта на извършените от него действия от една страна.Както вече се посочи и по-горе ,в настоящия казус целта на действията на Д.Д. е била тримата служители да преустановят действията си,които определено са несъобразени с изискванията на инструкцията за безопасност при работа с кран,подробно посочени по-горе.В този смисъл е и умисълт му,обективиран с репликите от негова страна те да слязат от платформата на товарния автомобил,където поначало не е следвало да пребивават.В крайна сметка и тримата служители във връзка с дейността,която упражняват определено знаят,че не следва да извършват измервания на процесната платформа,а мотива,който сочат,че следвало да обучат нов колега определено противоречи на посочените забрани в инструкцията и създава предпоставки за трудова злополука.От друга страна именно Д. е лицето,което следва да не допуска такива нарушения на работния обект.В този смисъл са и показанията на свидетеля Л.Т.,който сочи“..По тази причина аз спрях да го товаря.По това време от сечището пристигна Д. Д.,който е лицензиран лесовъд във фирмата.Като такъв той е длъжен да съблюдава спазването на ЗГ,както и инструкциите за безопасност...“л.80 ДП.Т.е.определено от подробно посочените по-горе гласни доказателства следва извода,че поначало Д.Д. е имал личен мотив за поведението си,който го е мотивирал и да отпрати , макар и на висок тон, забележки да преустановят длъжностните лица неправомерните си действия на процесното работно място.Т.е. за да се квалифицира това поведение като хулиганство,то следва да е извършено публично,в присъствието на много хора,да нарушава обществения ред и изразява едновременно с това и умисъл на дееца за явно неуважение към другите граждани и обществото./в.ж.напр.Р.600-79-2 ВС,Р.432-72-2 на ВС /.

С оглед на всички тези обстоятелства въззивната инстанция приема,че РС не се е съобразил с правомощията си по Чл. 6. (1),съгласно която разпоредба и въз основа на събраните доказателства районният съдия постановява решение, с което:

а) налага съответно административно наказание;

б) (изм. - ДВ, бр. 38 от 1998 г.) прекратява преписката, като я изпраща на съответната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните,

или

в) оправдава лицето.

По посочените съображения следва да бъде отменено определението на РС-Т-н и делото бъде върнато на същия състав за произнасяне по същество на делото, съгласно правомощията на съда в посочената правна норма.

В този смисъл предвид на това, че РС не се е произнесъл по същество по делото за въззивната инстанция не е налице и процесуална възможност за въззивната инстанция да реши въпросите по частния протест, съгласно разпоредбата на чл.345,ал.2 от НПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 345 ал.2, от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯВА определение №328/14.09.2023г.постановено по АНД№218/2023г. по описа на РС-Т-н и връща делото на същия състав за произнасяне по същество на делото, съгласно Чл. 6. Ал.1 от УБДХ.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____